

POJDIMO V DEŽELO PETRA KLEPCA

Hotel in športni center Kovač

Tokrat smo se v LŠVN podali v Deželo Petra Klepca, v najmanjšo občino v Sloveniji – Osilnico. Za bivanje smo izbrali Hotel in športni center Kovač v Selih. Šola v naravi je potekala od 14. 10. do 16. 10. 2019. Prijavilo se je 60 otrok. Spremljali so jih učitelj Sašo in učiteljice Nataša, Petra in Mirjana.

Avtobus nas je v dolino pripeljal po Strmi Rebri, ki jo imenujejo tudi Medvedovo črevo. Na najvišji točki z nadmorsko višino 997 m nas je pozdravil lesen kip Petra Klepca.

Po dobrem kilometru smo zagledali na desni planoto Šajbnik, na kateri spomladi zadišijo bele planinske narcise. Na robu serpentin se odpre pogled naravnost na hrvaški Risnjak in romarsko cerkev Sveta Gora. Legenda o pastirčku Petru Klepcu je pravi, da Peter sedi na Sveti Gori in si noge namaka v Kolpi, z rokami pa si odganja mušice okrog glave.

Na desni se je v soncu kopal Snežnik (Notranjska). V dolini smo zagledali biserno mejno reko Kolpo, ki izvira pod gozdnatimi pobočji Risnjaka v Gorskem Kotarju, natančneje pod vasjo Razloge kot modro jezerce.

Po prijaznem in gostoljubnem sprejemu lastnikov hotela, Simona in Alenke Kovača, smo se namestili v hotelskih sobah in v depandansi.

Prvi dan smo se pogovorili o obnašanju in o pravilih v hotelu ter sploh o bivanju v letni šoli v naravi. Po kosilu smo se razdelili v tri delovne skupine. Z Bojanom smo spoznavali bližnji gozd in rastline, z Darjo smo si ogledali rastline v dolini, z Rokom pa smo se odpravili na Lipco ob Kolpi. Tu smo spoznali ribiško opremo in poskusili tudi kaj ujeti. Zvečer smo se z lučkami odpravili po poti do Čabranke in Kolpe. Nekatere je bilo celo malo strah, vendar smo drug drugega vzpodbujali in veselo prikorakali do hotela.

Vsak dan so učenci svoje dogodivščine zapisovali v dnevnik. Otroci so morali skrbeti tudi za urejenost sob, ki so jih kasneje učitelji ocenili.

V torek smo se po samopostrežnem zajtrku odpravili na višinski pohod. Vodila nas je Darja. Oj, pot se je vila kot kača! Z vmesnimi postanki in okrepčili smo prikorakali do Križmanov. To je vasica z lepimi kmetijami. Ob poti smo za električnim pastirjem opazovali krave in bike. Pili smo izvirske vode iz potočka, verjetno tistega, iz katerega je pil sam Peter Klepec. Ravno zato smo korajžno in polni moči nadaljevali naprej do Padova. Tu smo malicali. Pogled nam je segel v dolino Kolpe, skoraj v isti višini smo videli Loško steno. Kdor je dobro opazoval, je v steni lahko videl gamse. V daljavi smo videli Skrad na Hrvaškem. Tako, treba je bilo nadaljevati. Spustili smo se do Malinišča, kjer so bili nekoč na potočku postavljeni mlini.

Ta dan nas je po kosilu gospa Alenka Kovač, tukajšnja županja, navdušila z legendo o pastirčku Petru Klepcu. Bil je izredno dobrosrčen in na koncu še neznansko močan. Gorske vile so mu v zahvalo za narejeno senčko ponudile čudežno moč iz studenca. Od takrat ga nihče več ni zaničeval ne pretepal. Tudi Turke je pregnal z ogromno izruvano smreko iz teh krajev.

Ogledali smo si še pravljичno Klepčevo bajtico ter domačijo akademskega kiparja Staneta Jarma. V središču Osilnice stoji njegov kip Žalostne matere. Popoldne smo se urili tudi na kolesarskem poligonu, po večerji pa je morala vsaka soba pripraviti svoj skeč, vic ali plesno točko. Zaplesali smo v discu.

Zadnji dan smo morali vse pospraviti in svoje stvari zložiti v kovčke. Vsega lepega je enkrat konec.

Dopoldan smo se urili še v lokostrelstvu, igrali nogomet, tekmovali v Klepčevih igrah in plezali po igralih, obiskala pa nas je tudi mojstrica izdelovanja rož iz krep papirja, gospa Marija Štimec iz Bosljive Loke. Izdelki tukajšnjih mojstric so nekoč krasili vse oltarje, prav vsaka nevesta pa je imela poročni šopek ravno iz krep papirja. Še danes smo ga veseli, kajti v vazi stoji kar nekaj časa. Prav vsak si je izdelal dve ali tri rožice iz papirja. Nekateri so bili pri tem prav spretni.

Po kosilu v hotelu smo se zbrali na igrišču. Vsi otroci so prejeli priznanje za udeležbo v LŠVN v Deželi junaka Petra Klepca. Avtobusa sta nas že čakala in vse kovčke smo zložili v prtljažnike. Domov v Kočevje smo se vračali ob Kolpi. Tako smo imeli možnost videti tudi dolino v smeri toka Kolpe, proti Kostelu. Ob poti domov smo na strmi vzpetini nad Kolpo videli tudi grad Kostel.

Narava v dolini Petra Klepca je čudovita. Vsak si lahko odpočije in nabere nove Klepčeve moči.

Upam in želim si, da so si tudi naši otroci nabrali veliko izkušenj, dobre volje, poguma in moči za uspešno delo v četrtem razredu do zaključka šolskega leta.

Prav to jim tudi od srca želim!

Hvala učiteljem in vsem, ki so te tri dni skrbeli za nas, da smo se varno vrnili domov v Kočevje.

Hvala staršem, ki so nam zaupali svoje otroke za spremstvo v LŠVN v Osilnici.

Otoček na Kolpi

Pravljična hišica Petra Klepca

Osilnica, 16. 10. 2019

Vodja LŠVN: Mirjana Šercer